

Mignon : elle était gourmande. Et ce n'est pas bien
de se laisser aller à sa gourmandise, quand on doit se priver
de tout ce qui n'est pas l'objet direct de votre deuil.
Elle conciliait cette antinomie à sa façon. Je la vois
encore à table avalant ce qu'elle pouvait de carottes ou
d'autres friandises et, à chaque bouchée, poussant un
soupir profond : *Οὐρα! Αχ! Οὐρα!*

Voilà où mène la superstition du deuil, la
régation de la nature.

Vous voyez que vous n'avez rien perdu en revenant
par à mon couch, puisque j'ai vu en son sein le fœtus.

C'est aussi une page de mes mémoires que j'ai
écrite là.

Je n'ai point fini. Je vous veux faire une autre des-
cam.

C'est le record tout du genre que vous ne jurez. Je
vous attendrai l'autre jour déjà et j'aurai tout préparé
en vue de la visite au Sénat. Résultat : rien.
Eh bien! Elaine! Prenez garde! Le grand, le plus grand
défaut de grec est qu'il est incapable d'exercer effort
sur lui-même. Il est pourvu au guide éternel sur le
maître, qu'il se méprise par Cortes constantin.
on le dit danois. Il est bien un Perside. C'est
lorsqu'il n'a pas ou se méprise, qu'il a obs-
servé les sorts et mangé à la parole. Voyez où
cela mène et ayez en l'âme.

Pour vous consoler un peu de cette lettre où

vous jure ^{peu} - parce que si vous aimez ^{peu} je vous annonce
ma très prochaine visite mais je ne sais trop quand.
Te vois c'est du quartier latin, où j'irais venir
à l'heure même. Ici, je vous offre encore dans un
moment un noble exemple. Vous serez combien cela
me est pénible de parler devant une banquette vide
- ou tout comme, quand on est solitaire qui l'occupe.
Vous savez aussi combien votre présence m'est
utile et précieuse. Quelque déce que je fusse, j'ai pu
sur moi rigoureusement et j'ai fait un cours de
l'histoire.

Où j'irais au P. S. j'ai Germain - où j'ai fait mon
vêtement - et m'attira quelques chose de la robe de
douleur, que si vous raconterai et que votre
hébété aura certainement.

Voilà comment je vous prodigue mes condoléances.
Amis - vous connaissez? Comme je vous trouve dans
un grand sens des choses, j'ai senti que le
moyen le meilleur était de détourner votre esprit
sur d'autres sujets - et de vous élever longuement.

Te tâcherai de venir rendre sur la L. mais
cela en vain d'être sûr?

Et moi qui avais compté sur vos tous m'aidant
à l'usage de l'usage de la vie?

Je vous en veux un peu de ce cours manqué. Mais
je suis sûr que vous vous rattraperez. Pénétrez vous surtout
de ce que je vous offre ici de consolation supplémentaire.

Votre ami sincère et dévoué

Jean Pichard

..χαριτωμένη, ήταν λαίμαργη. Και δεν είναι καλό να αφήνεται κανείς στην λαιμαργία του όταν πρέπει να στερηθεί οτιδήποτε δεν είναι άμεσο αντικείμενο του πένθους. Συμφιλίωνε αυτή την αντινομία με τον δικό της τρόπο. Τη βλέπω ακόμα στο τραπέζι να καταβροχθίζει ό,τι μπορεί από το χαβιάρι ή άλλες λιχουδιές και, με κάθε μπουκιά, να βγάζει έναν βαθύ αναστεναγμό. **Θέ μου! Αχ! Θέ μου.** (στα ελληνικά στο πρωτότυπο)

Ορίστε πού οδηγεί η δεισιδαιμονία του πένθους, η άρνηση της φύσης.

Βλέπετε ότι δεν έχετε χάσει τίποτα που δεν ήρθατε στο μάθημα μου, αφού σας κάνω ένα σε χαρτί.

Είναι επίσης μια σελίδα από τα απομνημονεύματά μου, που σας γράφω εδώ.

Δεν έχω τελειώσει καθόλου. Θέλω να σας κάνω μια άλλη (δυσανάγνωστη λέξη).

Αυτός είναι ο δεύτερος γύρος του είδους που δεν παίζετε. Σας περίμενα τις προάλλες και είχα προετοιμάσει τα πάντα για την επίσκεψη στη Γερουσία. Αποτέλεσμα: τίποτα.

Ελέιν! Ελέιν! Προσοχή! Το μεγάλο, το μεγαλύτερο ελάττωμα του Έλληνα είναι ότι είναι ανίκανος να καταβάλει μια προσπάθεια επί του εαυτού του. Οδηγείται από τα γεγονότα που τον ελέγχουν, που δεν ελέγχει ο ίδιος. Παρατηρήστε τον Κωνσταντίνο, λένε ότι είναι Δανός. Στην πραγματικότητα είναι ένας Ρωμιός (στα ελληνικά στο πρωτότυπο). Επειδή δεν ήξερε πως να ελέγξει τον εαυτό του, εγκατέλειψε τους Σέρβους και αθέτησε τον λόγο του. Δείτε πού οδηγεί αυτό και σιχαθείτε το.

Για να σας παρηγορήσω λίγο γι' αυτό το γράμμα στο οποίο σας μαλώνω πολύ, γιατί σας αγαπώ και λίγο, σας ανακοινώνω την επόμενη επίσκεψή μου. Αλλά δεν είμαι σίγουρος για το πότε.

Σας γράφω από το Καρτιέ Λατέν, όπου έμεινα μετά το μάθημα μου. Εδώ, σας προσφέρω στο πρόσωπό μου ένα εξαιρετο παράδειγμα. Ξέρετε πόσο οδυνηρό είναι για μένα να μιλάω μπροστά σε ένα άδειο παγκάκι, το οποίο σαν να είναι άδειο όταν το καταλαμβάνει ο (δυσανάγνωστο όνομα: Solomon ?). Ξέρετε επίσης πόσο χρήσιμη και πολύτιμη είναι η παρουσία σας για μένα. Αν κι ήμουν κάπως απογοητευμένος, μάζεψα τις δυνάμεις μου αυστηρά και έκανα ένα αρκετά καλό μάθημα.

Μόλις έφτασα στο 19 επί της λεωφόρου Σεν-Ζερμέν, όπου βρέθηκα πρόωρα, μου συνέβη κάτι οδυνηρό και επώδυνο, για το οποίο θα σας μιλήσω και το οποίο η παρουσία σας θα είχε σίγουρα αποτρέψει.

Έτσι σας εκφράζω τα συλλυπητήριά μου, καταλαβαίνετε; Καθώς σας βρίσκω σε μεγάλη αναστάτωση, σκέφτηκα ότι ο καλύτερος τρόπος ήταν να ανακατευθύνω τον νου σας σε άλλα θέματα - και να σας γράψω εκτενώς.

Θα προσπαθήσω να έρθω την Παρασκευή στις 2 η ώρα, αλλά αυτό δεν είναι καθόλου σίγουρο.

Και είχα υπολογίσει ότι εσείς θα με βοηθούσατε να τακτοποιήσω τα βιβλία στη Γερουσία!

Είμαι λίγο θυμωμένος μαζί σας που χάσατε αυτό το μάθημα. Αλλά είμαι σίγουρος ότι θα το αναπληρώσετε. Πάνω απ' όλα, δεχτείτε την ανώτερη παρηγοριά που σας προσφέρω εδώ.

Ο ειλικρινής και πιστός σας φίλος,

Γιάννης Ψυχάρης

